

gåsejakt på fosen

Siste helg i august hadde jeg gleden av å besøke Fosen for å gå på gåsejakt. På Fosen har man vært utrolig flinke til å legge til rette for at også utenbygdsboende skal kunne finne fram til de ulike jakt-områder. Herr er det satt opp P-skilt for jegerne og enkelte steder er det også utplassert skjul til fri avbenyttelse. Du føler deg virkelig velkommen til Fosen. I tillegg arrangerer de jaktkurs for jegerne. Et virkelig nyttig kurs hvor man får vite hvordan man forvalter gåsa på Fosen samt generell jakt informasjon som for eksempel ammunisjonsvalg, jaktteknikk og tilberedning av det felte vilt..

EINAR OSNES

Nå ja, selv om forholdene er lagt til rette for jakten er det jo en fordel ha med seg kjentfolk den første gangen. I alle fall synes nå jeg det.

Jeg var så heldig å få være med Tove Rigmor Berg denne helga. Hun er ivrig jeger og eier av en labrador. Før jeg kom hadde hun rekognosert hvordan gåsa trakk mellom hvile- og beiteområdet. Ut i fra dette hadde hun funnet et område som hun hadde godt håp om at det ville komme noen trekk.

Det var en helt fantastisk lørdag ettermiddag. Nesten vindstilt og en skinnende sol laget virkelig en god jaktstemning. Kanskje ikke optimalt vær, men virkelig fint. I sekken var nødvendig jaktutstyr og fotoutstyr. Her skulle det skytes både med kamera og børse.

På vei ned mot området hørte vi mange gåsetrekk i umiddelbar nærhet. Jo da, det virket som det kunne bli fugl. Tove Rigmor fant en utmerket plass til undertegnede. Her går gjestfriheten foran egne lyster (forstod det først etterpå). Kamouflasjenettet ble reist og posisjonen inntatt. Nå var det bare å vente på gåsa. På himmelen både så og hørte vi flere trekk. Når kommer "vårt trekk"? Det handler om tålmodighet samt en del flaks. Kommer trekket noen meter for langt til høyre eller venstre så blir det bare med spenningen og opplevelsen. Det er jo for så vidt en opplevelse i seg selv.

Etter kort stund var et trekk på vei inn. Dette kunne bli vårt øyeblikk. Jeg gjør meg så liten og usynlig som mulig (ikke lett). Gåsa nærmer seg med sin typiske "kvakking". I løpet av sekunder var de der. De flyr ikke fort i denne fasen,

men pga. kamouflasjen har du bare noen sekunder så er det over. Fort festes blikket på ei gås i flokken, avstanden ca. 20 m og pang. Gåsa går med et dump i bakken. Høstens første gås er skutt. Etter det så vi flere trekk, men ingen innen skuddhold.

Til neste dag skulle vi låne lokkefugler av en annen retrieverdame, Berit Langdahl Andresen, som også har gås som fagområde og jobber bl.a. med forvaltning av gåsa i kommunen. Her ble vi tilbudt både middag, dessert og kaffe. Med på kjøpet også litt lærdom om alders- og kjønns-bestemmelse av grågås.

Neste morgen, for ikke å si natt, var det å stå opp kl. 04.00. En kjapp frokost og matpakkelaging før det bar av gårde mot jaktområdet. Horisonten begynte å klare av dag, her og der var det lokale tåkedotter. Stemningen var litt trolsk. Spenningen om hva de neste timene måtte bringe lå i luften.

Vi nøyde oss denne gang med å sette ut 10 lokkefugler, 2 voktere og 8 beitende. Etterpå var det bare å gå i skjul. Denne morgenen ble det litt lengre å vente på første trekket, men i løpet av de neste timene falt det 2 gjess til.

Et fantastisk døgn var over, 3 gjess var langt mer enn jeg hadde forventet. Planene for neste høst er allerede lagt, da blir det ikke bare med en tur.....

Hva så med fotoutstyret? Undertegnede maktet ikke å holde styr på dette i tillegg til selve jakten. Så gode jaktbilder må vente til en senere anledning. Inntil da noen bilder av det enkle slaget.

Tove Rigmor Berg - pause i jakta

Einar Osnes - tålmodig på post

Apportør i fint driv